

mem výtvarné avantgardy a že povede ke kolizím, které, ač v jiné rovině, budou stejně zásadní jako bývalé konflikty s avantgardou politickou.

15. 5. 1990

JAN MICHL, PhDr: (*1946, Slunce, Venuše a Merkur v devátém domě ve Vodnáři); 1966 absolvoval střední uměleckoprůmyslovou školu v Brně (obor aranžérství-výstavnictví), potom filozofickou fakultu brněnské univerzity (dějiny umění a švédština). 1969–71 ve Švédsku, kde studoval dějiny umění a ekonomické dějiny na filozofické fakultě v Uppsale. 1973 ukončil studia na FF v Brně, o rok později dizertační práci na téma *Nájemný dům v Československu v meziválečném období*.

: Během bádání na toto téma shledal: 1) že Karel Teige byl přední umělecký hysterik; 2) že Ferdinand Peroutka pochopil už před padesáti léty lépe než kdokoliv jiný jak avantgardu politickou, tak uměleckou. 1973–81 odborný pracovník Ústavu teorie a dějin umění ČSAV v Praze (specializace teorie a dějiny moderní architektury). Roční vojenská prezenční služba (1975–76) v Tachově vyústila v poznání, že reálný socialismus je vlastně zředěná vojna. 1978 publikoval v Odeonu knížku *Realizace a projekty v současné architektuře*. Z ní s pobavením vzpomíná na větu v úvodu, kterou tehdy považoval za politicky smělou, totiž že na architekturu, jako ostatně na každou věc, se lze dívat z mnoha velmi různých hledisek.

: 1981 se vystěhoval do Norska. Nejprve pracoval jako hlídač v Munch-museet v Oslo, od r. 1983 jako učitel na Institutu průmyslového designu při Vysoké škole uměleckoprůmyslové tamtéž. 1987–89 bádá na téma *Funkcionalismus jako sen o objektivní tvorbě*. Funkcionalismus vidí jako rafinovanou invazi lartpourlartismu do architektury a designu, uskutečněnou pod praporem ideí o objektivní, vědecké tvorbě. Od 1990 pracuje v tomtéž Institutu jako první amanuensis (docent). Zabývá se hlavně teorií designu a publikuje norský, anglicky a česky v časopisech, katalozích, ročenkách a sbornících (česky výhradně v U+R).